

Велимир Петров

Неизяснен персонаж

Имам Едно, дето все си споделяме; едно такова – умничко! Доскуча ми, казва, нищо не си споделял напоследък. Творческа криза ли или стагнацията там те е пернала?

Има такова нещо, казвам, мотае ми се един Персонаж, по-скоро – Персонажка; не съм решил още в каква сюжетна линия да я забъркам, да е нещо по-днешно... Споделяй, казва, може да бутна и аз едно рамо, нали съм едно такова – умничко...

Персонажката, да речем – Ценка, тоя тип: малко мъжкарана, пък женствена, да речем – секси; бяла, бяла – все по слънцето ходи, по-бяла става; руса, руса – че и още доизрусена, едно такова – риванолено; бузки и прочие; под нослето – лек мъх, примамливо влажен, че и златист. Все с едно Симсонче: пър – насам, пър – натам; сервира и отсервира пълна пазва, че и други едни деликатеси; обществено ангажирана, задачи разни, не знам още точно какви...

Ходят с Нейния, значи си има Нейн – той също със Симсонче, през почивните дни, за риба на Дунава. Тука има нещо недоизяснено: дали от Пролетния карагъоз, дето му викат Дунавска скумрия; дали от марулите, дето един особен дъжд им опърли върхарите; или от един жълтеникав прах, напудрил де що намери... То, че киселееха и нагарчаха... и имаха дъх на маншет от войнишки шинел, киснат в баката... проучвам още въпроса... та, просто за нула време – неизяснено за сега, Ценка се промени. Направо възмъжа. Нослето и стана нос, един такъв, пра-вилен. От мъхчето под него прорастна ръжен клас и хоп – хусарски мустак! Ценка си го хареса, призна го и дори се научи да го засуква коцкарски и с дълго репетиран оперетен жест.

Захвърли Симсончето и се сдоби с ИЖ Планета-спорт. Свали от тавана, на майка си ботушките – модерни преди години, с токи и шпори. От честото ритане на манивелата, десният и прасец бухна като франзела; то пък една бяла, бяла – да я захапеш, пукна ципа и така си остана – ИЖ Планета-спорт с бялата франзела: пър – насам франзелата; пър – натам франзелата... да станеш разноглед.

Нейният имаше едно сестриче, като бърече – от езиковата. То пък – голям чешит: риба не яде, марули също, към жълтия прах, направо никакво отношение... Искам да кажа, че никакви предпоставки нямаше по посока на промяна на вторичните ѝ полови белези – така си и остана като бърече.

Та, не съм изяснил още, дали от Пролетния карагъоз, дето му викат Дунавска скумрия; дали от марулите, дето един особен дъжд им опърли върхарите; или от жълтеникавия прах, завиращ се, едва ли не... къде ли

не; на Нейния, де, му изтъня гласчето, та го прехвърлиха в другата редица на читалищния хор. Бузките му се опънаха, завъди си бюстче и му дадоха, засега, да дублира арията на Наталка Полтавка. По тия, а и други неизяснени засега причини, сестричето му – бърбечето, яхна задната седалка на ИЖ Планета-спорта и двете отпрашиха по посока на Западните ни покрайнини.

Онова, дето все си споделяме, казва, да не съм пропускал детайли: Ценка си огрубила името на Цена и си съчинила автостих. Първата редакция била: „Наша Цена – цена нема!“, а на тръгване изтърсил краткото: „Цена я нема!“. Да не съм пропуснал и факта, че прикачила на мотора кош, с форма на куфар. Защо с форма на куфар, казвам, не е много дизайнерско. Какво ти дизайнерско, вика, братушката ти много разбира от дизайнерско! Това да не ти е Ямаха! С форма на куфар – щото ще въртят куфарна търговия. Ами ако са по посока на хуманитарната помощ, казвам, още не съм изяснил, нали споменах, че е обществено ангажирана, задачи разни, хуманитарното по и приляга... Айде, айде, казва, битаците все с хуманитарно са пълни...

Тия дни казаха, че митниците пропускали куфарната търговия, не застрашавала ембаргото, а и кой митнически орган би устоял на атака от хусарски мустак с бяла франзела, да не говорим за задна седалка с бърбече...

Също така, казаха, че някаква Планета, УЖ гравитирала астрологически над размирния район... УЖ или ИЖ Планета-спорт!?!
Неизяснено!

Като си познавам персонажа, макар и неизяснен, като нищо ще го видим скоро, я на площада, я по телевизията: пър-насам, пър-натам с... не съм изяснил още с какво... дали с хуманитарно Мазарати или с нещо обществено ангажирано...

Ще разберем, като се върне Прототипът на ... Персонажката!

КРАЙ

© Велимир Петров

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11620>]